

At en Cock, al zeventig jaar doen ze alles samen

Bij de harmonie speelt Cock trompet en At speelt Sopraan saxofoon. We zouden dus kunnen concluderen dat At rechts op de foto staat. Maar waarom heeft Cock dan een bariton? En hebben ze niet voor de grap instrumenten verwisseld? Hoe dan ook, die ene is Cock en die andere is At (Fotoburo Van den Ende - Arnold v.d. Zee).

HEEMSTEDEN/BENNEBROEK - De verjaardag van Cock en At de Graaf op 1 januari jongstleden liep een beetje in het honderd door de komst van hun eerste kleinzoon (bijna 7 pond!) op oudjaarsavond. Maar na hagel en gladheid getroost te hebben bij hun bezoek aan de boreling, vonden ze tot hun verrassing de Heemstedee harmonie St Michaël, waarvan zij beiden zeer actief lid zijn, blazend en trommelend voor hun deur. De twee zusters, in 1960 getrouwd met de eenige tweeling, hadden geen bier genoeg in huis om de onverwachte muzikale collega's te leven.

Ze zijn verschrikkelijk druk, die twee sprekend op elkaar lijkende roodharige tweelingbroers. Nog altijd doen ze alles samen. Druk met de muziekvereniging St. Michaël, waarmee ze in deze tijd de vele oud- en nieuwjaarsvieringen opluisteren. Druk met sporten, waarbij de klein-van-stuk mannetjes nog immer diep gaan en geen val schuwen om te voorkomen dat de volleybal de grond raakt. Ze zijn wat laat getrouwd. De twee uur later geboren At trouwde de jongste zuster Weinken, nadat zijn oudere broer Cock verkering had gekregen met de twee jaar oudere zuster. De dames vinden het tweelingschap maar zozo en daarmee worden de verschillen tussen de twee 'driftkickers' wat zichtbaarder, ook in het verschil in heding. Maar

houden onontbeerlijk, dus aan het werk. Pa speelde niet onverdienstelijk bariton bij de Harmonie Crescendo, een club voor spoorwegmedewerkers die in de werkplaatsen aan de Amsterdamse vaart oefenden. Toen heette dit fanfarecorps nog Artia et Religione. Dus gingen ook de jonge jongens mee met pa en kregen daar hun muzikale vorming toen ze ongeveer 12 jaar waren. Dat ging zo in die tijd. Het was gezellig. Er was weinig keuze. In de zeventiger jaren werd Crescendo omgebouwd tot brassband waar men geen fluit, klarinet of saxofoon meer kon gebruiken. At kon gaan trommelen vond men. Mooi niet en broer Cock stapte immer solidair, mee op. St Michaël hoorde ervan en sinds die tijd opereren ze binnen de Heemstedee harmonie, Cock op trompet en At op sopraan-sax.

Verzet

Maar voor deze overstap, beleefden ze de oorlogsjaren en werden ze voor hun nummer in dienst geroepen. Tot de oorlog uitbrak werkten de twee bij Stork, volgden avondonderwijs en speelden de laatste driekwartier met St Michaël, na schooltijd, mee. Na 1943 werd dit te gevaarlijk. Het was onderduiken geblazen in de kolenkelder. Dan valt er weinig onopvallend te blazen. Ze zaten in het verzet. Hadden wapens. Verzorgden de distributie van een kranthe voorvoor ze met een rouwband in de necht het Spoorwegver-

Na de oorlog moesten ze bij de Binnenlandse Strijdkrachten (BS) gevangen genomen NSB'ers bewaken in de Koudehorns kazerne in Haarlem. Vlak daarna werden ze opgeroepen voor de militaire dienst. Bij de landmacht kwamen ze via hun hobby terecht bij de Prins Bernhard kapel (heette toen nog Tweeëénerie - tweede bataljon, eerste regiment -, gelegerd in Assen. De moeilijkheden in Indonesië zorgden ervoor dat ze ter muzikale motivering van de strijdkrachten in Indonesië terecht kwamen. Zo voeren ze met een KPM-vracht boot met de kapel van Makassar via Ambon, Biak, Sorong naar Hollandia (Ned. Nieuw Guinea) tussen de geiten en schapen. De opgedane 'levenswijsheid' was er debat aan dat ze na hun militaire dienst niet meer teruggingen naar Stork, die hen als gediplomeerd machinebankwerkers graag terug wilde.

De buitendienst van de PTT werd het. Vrijheid, levensruimte. Van daaruit gingen ze uiteindelijk met VUT, voorzien van de Oranje Nassau in het zilver, vanwege de vele verdienste-lijkheden op allerlei gebied. Ze hadden, spaarzaam en vrijgezel als ze waren, als een van de eersten een TV-toestel. De huiskamer werd er voor omgebouwd in een theater, inclusief trapsgewijs opgestelde stoelen. En dan maar met 25-30 man naar de Wereldkampioenschappen voetbal kijn-